

Smartnewz AR 2018/2036

Prejudiciële beslissing omtrent de uitleg van art. 1 richtlijn inzake de handel in broeikasgasemissierechten

Hof van Justitie van de Europese Unie, 12 april 2018, ECLI:EU:C:2018:245 - Op SmartNewz sinds: 16 april 2018

De regionale rechter te Bratislava, Slowakije, heeft een verzoek ingediend bij het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing betreffende de uitleg van art. 1 van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad. Het verzoek is ingediend in het kader van een geding tussen PPC Power a.s. en de Danový úrad pre vybrané danové subjekty (belastingkantoor voor bepaalde belastingplichtigen, Slowakije) betreffende de vooruitbetaling van belasting over kosteloos toegewezen broeikasgasemissierechten die niet zijn gebruikt of die zijn overgedragen.

De Republiek Slowakije heeft in haar rechtsorde per 1 januari 2011 een belasting op emissierechten ingevoerd. De heffingsgrondslag voor die belasting was hetzij de waarde van de overgedragen emissierechten, te weten de aan de belastingplichtige gecrediteerde en vervolgens door deze laatste overgedragen emissierechten, hetzij de waarde van de niet gebruikte rechten, te weten de rechten die niet waren gerestitueerd om de daadwerkelijk emissies te dekken. De waarden van de overgedragen en de niet gebruikte emissierechten werden bepaald aan de hand van de gemiddelde marktprijs van de emissierechten. Deze belasting is op 30 juni 2012 afgeschaft.

Met de prejudiciële vraag wenst de Slowaakse rechter in essentie te vernemen of richtlijn 2003/87 aldus moet worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan een nationale regelgeving zoals die in het hoofdgeding, op grond waarvan een belasting ter hoogte van 80 % van de waarde wordt geheven over kosteloos toegewezen broeikasgasemissierechten die zijn verkocht of niet zijn gebruikt door ondernemingen die aan de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten zijn onderworpen.

Hof van Justitie: Het is stellig zo dat geen bepaling van richtlijn 2003/87 uitdrukkelijk een beperking aanbrengt op het recht van de lidstaten om maatregelen te nemen die de economische impact van het gebruik van emissierechten kunnen beïnvloeden. De lidstaten kunnen in beginsel bepalen op welke wijze de waarde van aan producenten kosteloos toegewezen emissierechten aan de consument wordt doorberekend. De vaststelling van dergelijke maatregelen mag echter geen afbreuk doen aan de door richtlijn 2003/87 nagestreefde doelstellingen. In dit verband moet worden beklemtoond dat richtlijn 2003/87, ter bereiking van het doel ervan, de emissies van broeikasgassen op een kosteneffectieve en economisch efficiënte wijze te verminderen, steunt op de economische waarde van de rechten om de ondernemingen aan te sporen hun emissies te verminderen, en daartoe een regeling voor de handel in emissierechten invoert. Aldus kunnen de ondernemingen gebruikmaken van de hun toegewezen emissierechten of ze verkopen, al naargelang de marktwaarde ervan en de winst die zij daaruit kunnen halen. Voor de goede werking van die regeling is het dus noodzakelijk dat een belasting die een lidstaat op de economische waarde van die emissierechten heft, de prikkel om broeikasgasemissies terug te dringen niet zodanig verzwakt dat zij deze volledig wegneemt.

De in het hoofdgeding aan de orde zijnde Slowaakse belasting bedraagt 80 % van de waarde van de kosteloos toegewezen broeikasgasemissies die niet zijn gebruikt of die zijn verkocht. Aangezien door die belasting nagenoeg de volledige economische waarde van de emissierechten verdwijnt, worden de aan de regeling voor de handel in emissierechten ten grondslag liggende aansporende mechanismen volledig weggenomen en vervallen bijgevolg de prikkels die de vermindering van broeikasgasemissies moeten bevorderen. Doordat de ondernemingen aldus 80 % van de economische waarde van de emissierechten moeten missen, worden zij er nagenoeg in het geheel niet meer toe aangezet om te investeren in maatregelen ter vermindering van hun emissies, waarmee zij winst kunnen behalen uit de verkoop van hun rechten die zij niet gebruiken. Vastgesteld moet dan ook worden dat die belasting tot gevolg heeft dat het in artikel 10 van richtlijn 2003/87 neergelegde beginsel van kosteloze toewijzing van emissierechten wordt geneutraliseerd en dat afbreuk wordt gedaan aan de doelstellingen van die richtlijn. Bijgevolg moet op de gestelde vraag worden geantwoord dat richtlijn 2003/87 aldus moet worden uitgelegd dat zij in de weg staat aan nationale regelgeving zoals die in het hoofdgeding, op grond waarvan een belasting ter hoogte van 80 % van de waarde wordt geheven over kosteloos toegewezen broeikasgasemissierechten die zijn verkocht of niet zijn gebruikt door ondernemingen die aan de regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten zijn onderworpen.

Mr. drs. C.C.J. (Carmen) Hartendorf - Lexquis

WETINGANG

[Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie artikel 267](#) , [Meer nieuws over dit wetsartikel](#)

TREFWOORDEN

broeikasgas, emissie